

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forflag til Lov om Værnepligt“. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2553 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i dets Tidende Sp. 4102 ff.)

Krog: Naar jeg sammenligner Forflaget til Lov om Værnepligt, saaledes som det oprindeligt var forelagt af Regjeringen, med Forflaget, saaledes som det nu foreligger vedtaget i det andet Thing, støder jeg paa en ganske forunderlig Forandring i dets § 2. Der var i det oprindelige Udkast foreslaaet, at Enhver, som i Folkekirken havde modtaget den geistlige Ordination, samt alle af Staten anerkjendte Religionsfællesskabs Geistlige skulde udslettes af Rullen, men dette er faldet bort ved Sagens Behandling i Folkethinget. Jeg troer imidlertid ikke, at det stemmer overens med det danske Folks Ønske at see dets ordinerede Geistlige isøre sig Soldateruniform og gjøre Tjeneste i Armeen som Soldater. Jeg troer ikke, at dette er overensstemmende med det almindelige Ønske og den almindelige Følelse hos det danske Folk, og jeg seer ikke, hvad Hensigten skulde være med i Nødens og Farens Tid, hvor Menighederne just allermeest kunne trænge til deres Geistlige, at berøve dem disse af Hensyn til den Tjeneste, som de kunne gjøre ved at sættes i Meniges Nummer i Armeen. Jeg troer vistnok, at vi bør gjøre Alt, hvad vi kunne, for at vise Verden, at det er vor Ålvor at skaffe os en saa stærk og stor Armee, som Landets Kræfter ere istand til at bære, men at gaae til den her omtalte Yderlighed, til Noget, der, saavidt jeg veed, ikke er indført i noget andet Land, troer jeg kun vilde være en Katterlighed. Jeg veed ikke, om det skulde være det høilærede Things Mening at fastholde denne Bestemmelse; jeg vil, ifølge min Stilling, ikke selv fremkomme med noget Forflag om dens Forandring, men vil overlade dette til Andre, som dele min Mening om, at en saadan Bestemmelse er usømmelig. Man kunde maaskee indvende, at det jo kun vil være unge Præster, der ville blive kaldte under Vaaben, og at de Menigheder, der have ældre Præster, ville beholde disse; men dertil svarer jeg, at

Stemningen jo i det Hele netop synes at være for at faae unge Præster, og at det efter Alt, hvad der er forhandlet, forekommer mig, at man just lægger særdeles Vægt paa Ungdom hos de Geistlige. Ogsaa af denne Grund synes den omtalte Bestemmelse mig derfor at være mindre rigtig. — Jeg støder dernæst i Affattelsen af Lovforslagets § 3 paa en Forandring, som ikke tiltaler mig. Det er der bestemt, at der skal gives dem, som efter det fyldte 15de Aar have udstaaet Strafarbejde, Bedtegning herom i Rullen, for at de i fornødent Fald kunne anvendes ved særlige Arbejdercommandoer eller paa lignende Maade, indtil de opnaae den Ålber, med hvilken Værnepligten i Almindelighed ophører; naar der derimod meddeles dem Uresoppreisning, skal Bedtegningen udslettes. Jeg finder det stødende, at Værnepligtsloven skal indeholde Noget om saadanne Straffecompagnier eller Arbejdsafdelinger. Det bør hæbdes som en Ære at tjene i den danske Armee, og den, som ved Forbrydelser har gjort sig uværdig dertil, bør udslettes af Rullen. Saaer han senere Uresoppreisning, kan man lade det være hans egen Sag at gjøre denne gjældende for igjen at blive optagen i den danske Armee, og skulde det da end hænde, at der muligt var Enkelte, som ikke vilde gjøre deres Uresoppreisning gjældende i denne Retning, og som vel attraaede de Fordele, der vilde følge deraf, men ikke vilde paatage sig de dermed forbundne Forpligtelser, saa mener jeg, at Armeen ikke vilde tabe Noget ved, at Saadanne, der dog forhaabentlig ikke vilde blive ret Mange, udelukkedes af Hæren. Det vilde være mig meget hjært, om Dmtalen af disse Straffecompagnier kunde udgaae af Værnepligtslovsforlaget, saa at det kunde sees, at det skulde betragtes som en Ære at tjene i sit Fædrelands Armee. — Der staaer endelig i Lovforslagets § 6 nogle Ord om, at Sportlerne for Skibsbemandingslisternes Affattelse og Paategning skulle tilflyde i Kjøbenhavn Statskassen, men udenfor Kjøbenhavn de Embedsmænd, som besyftre Ud- og Afsmønstningen. Jeg turde maaskee henstille, om det ikke nu, da man søger at komme bort fra Sportlønningen i det Hele, ogsaa kunde være hensigtsmæssigt, at heller ikke de her omhandlede Embedsmænd bleve lønede